

127

வினாக்கள் ஒன்றி

வீச்சு 04

வெளியீடு:

உயர்தர மாணவர் ஒன்றியம் - 2017
மன்/கெளரியம்பாள் அ.த.க. பாடசாலை

ஒளி முகம்

- நூலின் : கெளரி ஒளி
- தன்மை : உயர்தர மாணவர் ஒன்றிய வருடாந்த மலர்
- மொழி : தழிழ்
- வெளியீடு : உயர்தர மாணவர் ஒன்றியம்
மன் / கெளரியம்பாள் அ.த.க.பா.
- உரிமை : வெளியிட்டோருக்கே
- பக்கங்கள் :
- அச்சகம் : நித்திலம் பதிப்பகம் பிரதான வீதி, மன்னார்

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்

நீராரும் கடருடுத்த நிலமடந்தை கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரதக் கண்டமிதில்
தெக்கணமும் அதிற்சிறந்த திராவிடநல் திருநாடும்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறும் திலகமுமே!
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெரும் தமிழனங்கே!

பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்துக்
துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள்முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமுங் களிதெலுங்கும் கவன்மலையாளமும்
துளுவும்
உன்னுதரத் தேயுதித்தே ஒன்றுபல வாகிடினும்
ஆரியம்போல் உலகவழக்கழிந் தொழிந்து சிதையாவுன்
சீரளமைத் திறம்வியந்து செயன்மறந்து வாழ்த்துமே!

பேராசிரியர். மனோன்மணியன் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை

பாடசாலை கீதம்

வாழுய கெளரியம்பாள் வித்தியாலயம்
வாழ்க நற்பணி செய்து வாழியவே

வானவர் மகிழிப் பாலறா வாயா
ஞான சம்மந்த சுந்தரர் நம்பி
கவாமி அப்பர் வாசகராகி
உலா மதி போலவே உலகை வலம்வர
(வாழிய)

உயர்தரணிச் செம்மொழி உயிரெனக் கொண்ட
நயந்தனி அறிவுச் சோலையை நாடி
வயந்கசீ ரொழுக்கமும் நெறிக்கம் வளர
ஜெய ஜெய எனும் பேற்றங்களும் திகழ
(வாழிய)

அன்பஞ் வாய்மை அடக்கமே முதலாம்
பொன்பெறு குணங்கள் பொலிந்திட யாண்டும்
மன்னிய பெருமை மாணவர் கல்வி
மன்னரும் பயனாய் பாரினில் ஓங்கவே
(வாழியே)

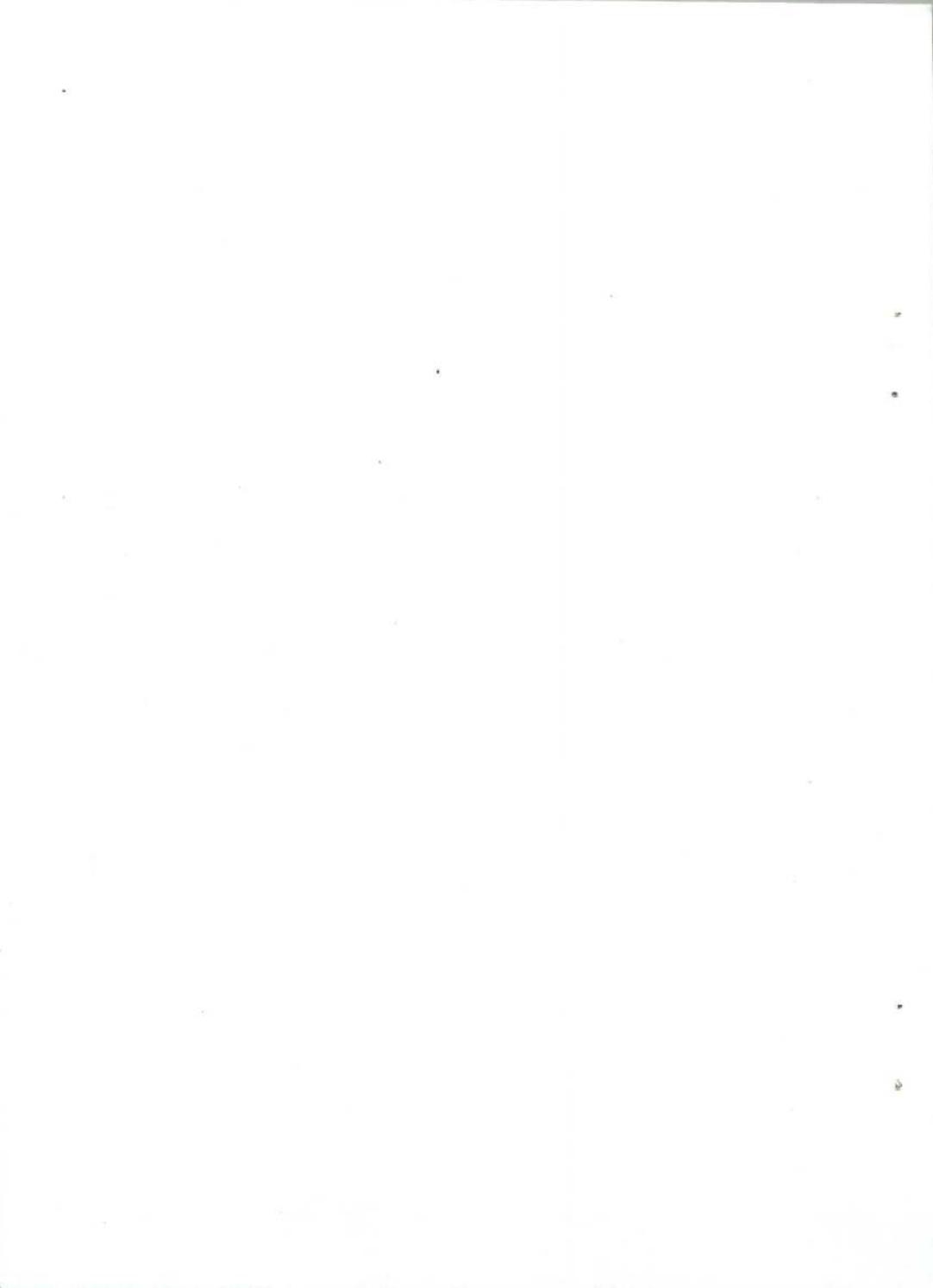
மாண்புறு மாந்தைக் கேதீச்சரமிசை
காண்டகு கவின் பெறு தமிழ் வளர் பள்ளி
நாவலர் பாரதி நன்நெறி வாழ்க
மாகலி கங்கை மணலினும் பலவே
(வாழியே)

மலர் வெளியீட்டுக் குழு

காப்பாளர்	:- திரு.கா.சசிதரன்(அதிபர்)
பொறுப்பாசிரியர்	:- திரு.க. ஸ்ரீகோபிதரன்
இதழாசிரியர்	:- செல்வி. உ. உசாந்தினி
மலர் குழு ஆசிரியர்கள்	:- திரு. அ. நிசாந்தன் :- திரு.ச. குருபரன் :- திருமதி.தோ.யூலியந்
தலைவர் (உயர்தர மாணவர் ஒன்றியம்)	:- க.மதிநிலவன்
உப தலைவர்	:- சி.அர்ச்சனா
செயலாளர்	:- சி.கயந்தினி
உப செயலாளர்	:- ஆ.அனுலக்சிகா
பொருளாளர்	:- க. பிரதீபன்
உறுப்பினர்கள்	:- ம.பிரியங்கன் :- சௌ.ஸ்ரீமுகுந்தன் :- செ.டோஜிதன் :- லே.டல்சிகா :- ம.பாரததீபன்

பொருளடக்கம்

01. ஆசியுரை
02. ஆசிச் செய்தி
03. கோட்டக்கல்வி பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி
04. வாழ்த்துரை
05. வாழ்த்துச்செய்தி
06. உயர் தர மாணவ ஒன்றியப் பொறுப்பாசிரியர் இதயத்தில்.....
07. மாணவர் ஒன்றியத் தலைவரின் உள்ளகத்தில் இருந்து
08. இதழாசிரியரின் இதயமதில்
09. ஆசான் என்னும் அடுத்த தாய்
10. நிழலின் நினைவுகள்
11. மாது, போதை பற்றி எனது பார்வையில்
12. என் வாழ்க்கைச் சுமைகள்
13. நான் அறியேன் அம்மா
14. ஆறியும் ஆறாத காயங்கள்
15. என் வாழ்க்கையின் ஆசான்
16. குறும்புக் குருவிக்காக
17. என் தாய்
18. என் வரலாற்றின் பக்கம்
19. என் தெய்வம் அம்மா
20. வாழ்வை மீட்டெடுப்பீர்
21. சிரிப்பின் மகத்துவம்
22. அம்மா
23. எனது நல்ல நண்பி
24. என் நீங்காத நினைவுகள்
25. பதில் கூறு இறைவா?
26. இழந்த உறவில் என் நினைவு
27. இன்னும் வீடியாத இரவு

ஆசியுரை

திருக்கேதீச்சரம் கெளரி அம்பாள் பாடசாலையின்
உயர்தரமாணவர்களின் அற்புதமான ஆக்கங்களுடன்
வெளிவருகின்ற “கெளரி ஒளி” பாரெங்கும் பரந்து ஒளிவீசும்
வகை செய்த அதிபர், ஆசிரியர்கள், நலன்விரும்பிகள்,
பாடசாலைச்சமூகத்திற்தார்களுக்கும் இவ்வாண்டு பரீட்சைக்கு
தோற்றும் மாணவச்செல்வங்களுக்கும் என்றேன்றும் கெளிரி
அம்பாள் சமேத கேதீச்சரநாதர் அருள்கிடைக்க
வேண்டுவதுடன், பரீட்சைக்கு தோற்றும் மாணவர்கள்
பதின்மூன்றாண்டு பக்குவமாய்க்கற்றதனை
சீராகத்திறமையைக்காட்டி பல்கலைக்கழகம் சென்று
பார்போற்றும் வகையில் வாழவாழ்த்தி ஆசிக்கறுகின்றேன்.

சிவாரீ.தி. கருணானந்தக் குருக்கள்
பழைய மாணவன், பிரதமகுரு,
திருக்கேதீச்சரத் திருத்தலம்.

ஆசிச் செய்தி

ஷசவப் பாரம்பரியத்தையும் தூயதோர் வினப்புமிக்க திருக்கேதிச்சரத்தானின் புகழ் மணக்கும் கேதிச்சரத்தி-ன் பாங்குடன் ஏழைச் சிறார்களுக்கு கல்வி,கலை, விளையாட்டு ஒருங்கிணைந்து வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் மன்/கௌரியம்பாள் அ.த.க. பாடசாலையின் உயர்தர மாணவர் ஒன்றியத்தால் வெளியிடப்படும் கெளரிழுளி சஞ்சிகைக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்வறுகின்றேன்.

உள்நாட்டுப் போரால் சொத்து இழந்து பெற்றோரை இழந்து அநாதைகளாகக்கப்பட்ட பின்னைகளுக்கு அன்புக் கரம்நிட்டி தாயாக தந்தையாக பராமரிக்கும் அர்பணிப்பான அதிபர், ஆசிரியர்களின் அளப்பரிய சேவை பாராட்டத்தக்கது

2015/2016 கா.பொ.த (உ/த) பரிட்சைக்கு தோற்றிய மாணவர்களில் 80% மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளதென்பது பாடசாலையின் வளர்ச்சியைக் காட்டும். மிகப்பெரிய கூட்டியாகும்.

உலக ஜீவராசிகளின் தலைமை மனிதருக்கேயாம் இயற்கையின் கொடையாகக் கிடைத்த சிந்திக்கும் திறனும் பகுத்தறியும் ஆற்றலும் தன் எண்ணங்களை விரிந்த மொழியாக்கி வெளிப்படுத்தும் தகுதியுமே. எனவே அன்பான மாணவர்களே இந்த விரிந்த உலகில் சிறகடிக்கும் சுதந்திரமாக பறந்து உங்கள் எதிர்கால இலக்கை அடைந்து உங்கள் வாழ்வு இன்பமாக அமைய இறையாசீர் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

செ.க.செபஸ்ரியன்
வலயக்கல்விப்
பணிப்பாளர்
மன்னார்.

கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

மன்னார் வலயத்தின் மன்னார் கோட்டத்தில்
மாண்புறுதிருக்கேதீச்சரத்தில் அமைந்துவிளங்கும்
மன்றகெளரியம்பாள் அரசினர் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலைபாட
இணைப்பாடவிதானங்களில் தூரிதமேம்பாடுகாணும்
பாடசாலையாகதிகழ்கின்றது. அதுமட்டுமன்றிமன்னார்
வலயத்தில் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுத்தளமாகவும்
உயிர்த்துடிப்புடன் இயங்கும்பாடசாலையாகவும் திகழ்வதற்குச்
சான்றாகபொதுப்பரீட்சைகளில் மாணவர்களின்
அடைவுமட்டவெளிப்பாடும் இணைப்பாடவிதானங்களில்
மாணவர் பெறும் நிலைகளும் சான்றுபகிரகின்றன.
இத்தகையநிலைநகர்ப்புறப் பாடசாலைகளுக்கு
இணையாகவிலாங்கிவருகின்றமைபாராட்டுக்கும் வாழ்த்துக்கும்
உரியிஅம்சமாகும்.

அந்தவகையில் இப் பாடசாலையில் கல்விகற்கும்
உயர்தரமாணவர் ஒன்றியத்தினதுமுயற்சியால் வருடந்தோறும்
ஒகெளரிழளிடங்கும் சஞ்சிகையும்
வெளியிடப்பட்டுவருகின்றமையும் பாராட்டுக்குரியது.
கெளரிழளிதொடர்ந்தும் ஒளிவீசிப் பாரெங்கும்
பிரகாசிக்கவாழ்த்துக்களையும் ஆசிகளையும் கூறிநிற்கின்றேன்
திரு.து. கிழிஸ்ராஜா கோட்டக்கல்விப்
பணிப்பாளர்,மன்னார்.

வாழ்த்துரை

மன்கெளரி அம்பாள் பாடசாலையில் கல்வி பயிலும் உயர்தரவகுப்பு மாணவர்களினால் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படும் “கெளரி ஒளி” சஞ்சிகையானது மாணவர்களது பல ஆக்ங்களைத்தாங்கிவருவது பார்ட்டிற்குரியது. சென்றகாலங்களில் இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சியானது நல்வழியில் செல்கின்றதற்கெடுத்துக்காட்டாக மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் சென்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதுபோல ஏதிர்வரும் காலத்தில் பர்ட்சைக்கு தோற்றும் மாணவர்கள் நற்பேறுபேறுபெற்று பல்கலைக்கழகம் சென்று பாடசாலைக்கும், திருக்கேதீச்சரத்திற்கும் பெருமை சேர்குமாறு வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி. அ. கைலயபிள்ளை
(மனிதநேயமாமணி)

வாழ்த்துச் செய்தி

2017 ஆம் ஆண்டு க.பொ.த. உயர்தர பீட்சை எழுதும் மாணவர்களால் வெளியிடப்படுகின்ற “கெளரி ஓளி”இதழுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழந்குவதில் பெருமகிழ்வடைகிறேன்.

13 வருடங்க் பாடசாலையில் கல்வி கற்று தமது பாடசாலைக் கற்றல் வாழ்க்கையை நிறைவு செய்யும் இப்ர் மாணவர்கள் சமூகத்திடம் கையளிக்கப்படவுள்ள நிலையில் மாணவர்களதும் ஆசிரியர்களதும் ஆக்கங்களை தாங்கி வரும் இக் “கெளரி ஓளி”நான்காவது இதழாக வெளிவருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயம்

“தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்”

என்பதற்கிணங்க மாணவர்களதும் தகமையை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும் இவ் விதம் தொடர்ந்தும் தரமான ஆக்கங்களை தாங்கி வெளிவர வாழ்த்துவதுடன் பீட்சைக்கு தோற்றும் மாணவர்களும் சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்று கல்வியில் மேன்மேலும் உயர்ந்து சமூகத்துக்கும் பயனுள்ள பிரஜையாக உருவாக எனது வாழ்த்தக்களையும் நல்லாட்சிகளையும் கூறி அமைகிறேன்.

திரு.கா.சசிதரன்,

அதிபர்,

மன்/கெளரி மாணவர்கள் அ.த.க.பாடசாலை

திருகேதீஸ்வரம்

உயர் தர மாணவ ஒன்றியப் பொறுப்பாசிரியர்

இதயத்தில் இருந்து

கெளரி அம்பாள் உடன் உறை திருக்கேதீச்சர நாதரின் அரூட்கடாசம் சுவரி இருக்கின்ற திருக்கேதீச்சரத்திலே பலவேறுபட்ட இன்னல்கள் துன்பங்கள் துயரங்கள் மன உளச்சல்களுக்கு முகம் கொடுத்த கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்ற மாணவச் செல்வங்களை

ஆதரித்து அரவணைத்து வலுவுட்டி, வலுவுட்டி நெஞ்படுத்தி கூட்சமான வாழ்வுக்கு அவர்களை தயார்ப்படுத்தும் ஓர் ஆலயமாக திகழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றது எமது பாடசாலை என்றால் அது மிகையாகாது.

எமது மாணவச் செல்வங்களின் பலவேறுவிதமான ஆக்கங்களின் பாடசாலையின் வளர்ச்சி படிநிலைகளையும் வெளி உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டும் சாதனமாக இக் கெளரி ஒளியானது திகழ்கின்றது அவ் வகையில் 2015ம் ஆண்டு உயர்தர பரீட்சையில் தோற்றிய 10 மாணவர்களில் 7 மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் சென்றுள்ளனர். 2016ம் ஆண்டு 2 மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் சென்றுள்ளனர் 2016ம் ஆண்டுபுலமைப் பரீட்சையில் ஒரு மாணவி சித்தி அடைந்துள்ளார் 2017ம் ஆண்டு வடமாகாண தடகளப் போட்டியில் 20 வயதுக்குட்பட்டபெண்கள் பிரிவில் எமது பாடசாலை மாணவி வீராங்கனைப் சம்பியன் பட்டத்தை பெற்றுள்ளார் மேலும் வடமாகாணம் வடமத்திய மாகாணம் கிழக்கு மாகாணம் ஆகிய பங்குபற்றிய 20 வயது பிரிவு பெண்கள் மரதன் ஓட்டப்போட்டியில் எமது பாடசாலை மாணவி 11வது இடத்தைப் பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது போன்ற நற்செய்திகளை தாங்கிவரும் நான்காவது கெளரி ஒளியானது ஒரு சிறுப்பானலாக அமைகின்றது. மேலும் எமது பாடசாலை ஆனது தரம் உயர்வதுடன் சகல துறைகளிலும் மென்மேலும் வளர்ச்சியடையவேண்டும் என்று இறைவனை பிராத்திக்கின்றேன்

க. ஸ்ரீகாபி தரங்

உயர் தர மாணவ ஒன்றியப் பொறுப்பாசிரியர்

மாணவர் ஒன்றியத் தலைவனின் உள்ளகத்தில் இருந்து..

மன்னாரில் மாதோட்ட நன்னகரில் மாஞ்சோலைகள் குழு திருகேதீச்சரத்தான் பகுதியில் மன்/கெளரியம்பாள் பாடசாலையின் உயர்தர மாணவர் ஒன்றியத்தின் 2017ம் ஆண்டுக்கான “கெளரி ஒளி” எனும் இந்நாலை எமது பாடசாலை நான்காவது தடவையாக படைத்துள்ளமையை எண்ணிப் பெரும் மகிழ்வடைகின்றேன்.

கெளரி ஒளியானது எமது கல்லூரி அன்னையின் பிள்ளைகளின் கலைப்படைப்புக்களை உலகறியச் செய்யும் வகையில் சுடர்விட்டு பரப்பும் தீப ஒளியாக உலாவருவதையிட்டு மன்றத்தலைவர் என்ற ரீதியில் பெருமையடைகிறேன்.

மேலும் எமது கல்லூரியின் முன்னேற்றத்திலும் சகல துறைகளிலும் மென் மேலும் மெருகூட்டி வரும் அதிபர், பிரதிஅதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அனைவருக்கும் மற்றும் இவ்வொளியானது மென்மேலும் சுடர்விட்டெரிய இணைந்து கரம்கொடுத்த நல் உள்ளங்கள் அனைவருக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவிப்பதோடு இவ் கெளரி ஒளியானது தனது ஒளியின் பிரகாசத்தில் குறையேதும் ஏற்படாது சுடர்விட்டு இவ் அகிலம் தனிலே ஒளிபரப்ப வேண்டும் என்பதே எனது ஆவலுமாகும்.

“வாழ்க் கெளரிஒளி”

க.மதிநிலவன்
கலைப்பிரிவு
(2017)

இதழாசிரியரின் இதயமதில்

எமது கல்லூரியின் உயர்தர மாணவர் ஒன்றியத்தினால் வருடாந்தம் வெளியீடு செய்யப்படும் கெளரிழளி மலரானது இவ்வருடமும் சிறப்பான முறையில் வெளியிடுவதை எண்ணி அதழாசிரியர் என்ற வகையில் பெருமிதம் அடைகின்றேன்.

இம் மலரானது எமது கல்லூரித் தாயின் சேய்களின் ஆம்வக்களையும், ஆக்கங்களையும் உலகறியச் செய்யும் ஊடகமாக உலாவருவதையிட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

கெளரி ஒளிசஞ்சிகை வெளியிடுவதற்கு ஆக்கங்களை தந்துதவிய பெரியோர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இதழாசிரியர் என்ற வகையில் மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உ.உஷாந்தினி
மாணவி
மலைப்பிரிவு (2018)

ஆசான் என்னும் அடுத்த தாய்

நீ நான் என்ற பேதம் இன்றி
அம்மா என்னும் அரவணைப்பில்
அறிவு என்னும் பாலூட்டிய என்- ஆசான்களே

துன்பம் எனும் கடலைக் கடக்க
பகிரவு என்னும் ஆறுதல் வார்த்தைக் கூறி
தோள் கொடுக்கும் தோழனும் - நீங்களே

தோல்விகளைப் படிக்கல்லாய் மாற்றி
முயற்சி என்னும் பயிற்சி தந்து
வெற்றி எனும் மேடையேற்றி
அறிவு எனும் ஒளியூட்டும் - ஆசான்களே

இளமை என்னும் பருவத்தில்
காதல் எனும் இருள் வலையில் இருந்து
கண்ணியமாய் காத்து எமை
கண்டித்து கரை சேர்க்கும் ஆசானடகளே

வாய்மை வெல்லும் என உணர்வூட்டி
பணிவு எனும் பண்பை வளர்த்து
இலட்சியம் எனும் வானம் தொட
வழிகாட்டும் எங்கள் ஆசான்களே

பாட்சை எனும் தடை தாண்ட
கல்வி என்னும் ஊன்று கோள் தந்து
பதவியினை நாம் அடைய
மலர் தூவி ஆசி தரும் ஆசான்களே
நீங்களே எங்கள் அடுத்த தாய்

கி.கீர்த்திகா
கலைப்பிரிவு
(2019)

நிழழின் நினைவுகள்

காலையில் குயில்கள் கூவிடவும், காகங்கள் கரைந்திடவும்
சின்னஞ்சிட்டுக்கள் தங்களது அழகிய சிறுகிளை விரித்து பறந்து
அங்கும் இங்கும் தீரியும் இந்த வேளையில் தான் தன்
மிகச்சிறிய கால்களால் கடற்கரை ஓரமாக நடந்து
கொண்டிருக்கின்றாள்.

அவள் யாரும் அல்ல தன் சிறு வயதில் தனது தாம், தந்தை,
சகோதரங்கள் அனைத்தையும் ஒரு விதியின் வசத்தால் கடவிற்கு
இரையாகக் கொடுத்தவள். அவளின் பெயர் ரேனு அப்போது
அவளிற்கு ஒரு பத்து வயதுதான் இருக்கும் இன்னும் சொல்லப்
போனால் அவளது நிலையினை சித்தரிக்கவே முடியாது. சில
காலங்களின் பின்னர் அவள் தன் நிலையை அறியும் வயதாகியது
அப்போது அவளின் வயது பதினெட்டு. அவள் தன் உறவுகளை
இழந்த அந்தக் கடற்கரை ஓரமாக நடந்துச் செல்கின்றாள்.

அவள் நடக்கையிலே அவளின் நிழல்கள் அவள் உறவுகளுடன்
நடைப் போட்ட பழை நினைவுகளை மீட்டுத்தருகின்றன அவளின்
நினைவுகளாக அன்று தான் அவளின் பத்தாவது பிறந்த தினம்
அம்மா,அப்பா,அக்கா,அண்ணா அனைவரும் அவளுடைய பிறந்த
நாளை கொண்டாடி சந்தோஷமாக உணவருந்துவதற்காக
கடற்கரை நோக்கி சென்றனர். ரேனுவிற்கு புதிதாக ஒன்றை
உணர்வது போல் இருந்தது. அதை அவள் சந்தோஷத்தில்
பெரிதுப்படுத்தவில்லை அவள் அனைவரினதும் முகத்தில்
மகிழ்ச்சி தாண்டவை ஆடுவதைப் பார்த்தாள் ரேனுவின் மனதில்
தன் உறவுகள் பற்றிய எண்ணங்கள் கிளைகளாக பரந்தன.
ரேனுவின் பிறந்த நாளை கொண்டாட அங்கு தினமும் மௌதுவாக
அடிக்கின்ற அலைகள் கூட இன்று பொங்கி எழுந்த
சந்தோசத்தில் ஆனால் அங்கு இருந்த எந்த உயிர்கள்
நினைத்தது இது இன்று அனைவரையும் இரையாக்குமென்று
யாரும் எதிர்பார்க்கவும் இல்லை நினைக்கவும் இல்லை இந்த
கடவின் வஞ்சகச் செயலை சில நாழிகையின் பின்னர் ரேனுவும்
அவளின் உறவுகளும் விளையாடியப் பின் வீடு செல்ல
முனைகையில் அந்த அலைகள் பாசம் கொண்டவை போல

வேசக்கயிற்றை வீசியது அவர்கள் வீடு செல்ல மனமில்லை அங்கு கடலின் கரையில் மணல் பிடித்து விளையாடினார்கள் இது தான் துங்களின் இறுதி நாள் என்பதை அறியாத அவளின் உறவுகள் மகிழ்ச்சியால் துள்ளி குதித்தனர் சந்று நேரத்தின் பின் கடல் அலையானது தன் வஞ்சக செயலை நடாத்த ஆரம்பித்தது திரிச் என கடல் அலை பேரோசையை எழுப்பிக் கொண்டு மேல் உயர்ந்து வானம் தொட்டு கண் இமைப் பொழுது அங்கிருந்த பாவம் ஏதும் அறியாத அந்த பற்சிகைளையும், உறவுகளையும், மற்றவர்களையும் அள்ளிக் கொண்டு சென்றது. ரேனு மட்டும் இன்று இறைவனால் பாதுகாக்கப்பட்டாள். கடலினது ஆவேசம் முடிந்து சந்றுப் பின்னர் ரேனு தனது உறவுகளை தேட ஆரம்பித்தாள் தேடித்தேடி அவள் உயிர் திறக்கும் நிலையில் தான் இருந்தாள் தேடியதில் பயனும் இல்லை அவளின் கண்களில் கண்ணீர் மழை சொரிந்தது. தன் உறவுகளின் நினைவிலே தன் கால்போன போக்கில் சென்று ஓர் இடத்தில் அமர்ந்தாள் அவளை அரவணைப்பதற்காக யாரும் அந்த நிலையில் இருந்தார். அப்போது ஒரு பெண் வந்தார் அவர் தன் பிள்ளையை பறிக்கொடுத்து அலை மோதியப்படி நிற்கையில் தன் பிள்ளையாக நினைத்து ரேனுவுக்கு ஆதரவு வழங்கினாள். இவ்வாறு காலங்கள் எட்டு வருடங்களாக உருண்டோடின் 18வது பிறந்தத் தினத்தன்று தான் ரேனு மீண்டும் இங்கு வந்தார் அன்றுதான் அவள் தன் சொந்தங்களை கடலுக்கு இரையாக்கிய ஞாபகங்களை அவளின் நிழல்கள் அவளை பின்தொடர்ந்து மீட்டுத்தரத் தொடங்கியது. அவள் கடல் தாயே ஏன்? மீண்டும் இவ் நினைவுகளை எனக்குத் திரும்ப திரும்ப மீட்டுத்தருகின்றாய் என கேள்வி எழுப்புகின்றாள். பதில் ஏதும் கிடைக்காமையால் தவித்துக் கொண்டு இருக்கின்றார் நினைவுகளிடம் இருந்து.

மாது போதை பற்றி எனது பார்வையில்

மதுபானம் ஒருவனுடைய மதியை மயக்கும் ஒரு பாணம் மாரும் மது பானத்தில் பிரதானமான பாதர்த்தம் எதனோல் ஆகும் மேலும் பலவகைப்பட்ட மதுபானங்களீள் நச்ச தன்னையுள்ள பலவிதமான இரசயானப் பொருட்களும் கலந்துள்ளன இதனால் தான் மதுபானம் உடனால் பாரதுரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது.

மதுபானம் பல்லாயிரம் வருடங்களாக பாவனையிலுள்ளது. இது போதை வாய்த்து போன்ற தொடக்கத்தில் உட்சாகத்தைக் கொடுக்க வல்லது ஆனால் அதிகளு மதுபானம் அருந்தினான் மூளையின் செயற்பாடுகளை இழக்கசெய்து ஒருவரை மயக்கம் அடையச் செய்து விடும். மதுபானம் உடம்பிற்குத் தேவையான ஒரு உணவுப் பொருள் அல்ல மாறாக இது வியாபார நோக்கத்துடன் விற்பனை செய்யப்படும் ஒரு போதைப் பொருள் ஆகும் பலர் மதுபானத்தை கொண்டாட்டங்களில் விசேட நிகழ்வுகளில் பரிமாறி விருந்தினர்களை வசியப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். மதுபானம் உடலுக்கு தேவையில்லாத ஒரு பதார்த்தமாகும். ஏன்னெனில் அதிகளு மதுபானத்தை குடித்து வந்தால் இது ஒருவரை மதுபானத்துக்கு அடிமையாக்கி இறுதியில் ஒரு நச்சப் பொருளாக மாறிவிடும்.

மதுபானம் முக்கியமாக மூளையின் உள்ள நரம்பு கலன்கலை செயலிழக்கச் செய்து மறதி, மாறாட்டம், தள்ளாடி விழுதல் விபத்துக்கள் போன்றவற்றை ஏற்படுத்தி இறுதியில் ஒருவருடைய மனதை இழக்க செய்து விடும்

மதுபானம் அதிகளவில் அருந்துபவர்கள் காலப்போக்கில் மதுபானத்திற்கு அடிமையாகி பணத்தையும் வீன் விரையம் செய்து வேலையையும் இழந்து குடும்ப வாழ்க்கையையும் சீரழித்து விரைவில் நோய் வாய்ப்பைந்து உயிர் இழக்க நேரிடும்.

இன்றையகட்டத்தில் பெருமளவான வீதி விபத்து குடும்ப பிரிவு துவங்பிரயோகம் போன்ற பாதகமான செயற்பாடுகள் இவ் மதுபானம் அருந்துவதால் ஏற்படுகின்றது.

மதுபானத்தால் உடலில் ஏற்படும் பாதக விளைவுகள்

01. கல்லீரலை அழித்து செயற்மிக்கச் செய்து இரத்த வாந்தியால் இழக்க நேரிடும்.

02. சுதையத்தை தாக்கி வயிற்று நோயை ஏற்படுத்துகின்றது.

03. வயிற்றும் பன்னயும் ஏற்படுத்தி உடலின் உணவு சமிபாடுகளையும் பாதிக்கின்றது.

04. ஆண்மையை இழக்கச் செய்து மலட்டுத் தன்மையை ஏற்படுத்துகின்றது.

05. மதுபானம் உடலில் உள்ள நரம்பகளை தளர்வடைய செய்வதனால் கை கால் விரைப்பு ஏற்படும்.

மேற்கூறிய மதுபானத்தின் விளைவுகளை தகுந்த நரம்புகள் மூலமாக தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

கள்ளு,வைன்,சாராயம்,வயிற்,கசிப்பு,ஜீன்,பொருட்கள் என பலவகையான மதுபானங்களை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் வியாபார நோக்குடன் பொதுமக்களுக்கு விற்பனை செய்து பணம் சம்பாதிக்கின்றது இதைப் போல் கசிப்பு வழிப்பவர்களும் ஏழைகளுக்கு கசிப்பு விற்பனை செய்து பணக்காரன் ஆகின்றனர்.

அத்தோடு கசிப்பு அனேகமான நச்சுப் பொருட்கள் கலந்து இருப்பதால் மூலையின் மற்றைய எல்லா உடல் உறுப்புக்களையும் வெகுவாக பாதிப்படைய செய்து விரைவில் கசிப்பு அடிமையாகி அதிலிருந்து விடுபட முடியாமல் மேலும் மேலும் கசிப்பை குடிக்கச் செய்து விரைவில் நோயாளியாக்கி குறுகிய காலத்தில் இறக்கச் செய்து விடும். எனவே கசிஜப்பை குடிப்பது அறியாமையால் நஞ்சை குடித்து நோய்வாய்ப்பட்டு தட்டுக்கொலை செய்வதற்கு சமனானது.

மதுபானம், புகைத்தல், போதைவஸ்து போன்று காலப்போக்கில் ஒருவரை அடிமையாக்கி நோய்வடையச் செய்து அவருடைய ஆயுள் காலத்தை குறைக்கின்றது. எனவே ஒவ்வொருவரும் மதுபானத்தை இயன்றளவு தவிர்த்து அவர்களது உடல்நலத்தை பேணுவது காலச்சிறந்தது.

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்

தாகத்துக்குச் சிறந்த பானம் தண்ணீர் ஆகும்.

மதுபானம் அல்ல.

செல்லத்துரை டோஜிதன்
கலைப் பிரிவு (2017)

என் வாழ்க்கை சுமைகள்

ஏன் எல்லோரும் என்னை இப்படி பாக்கின்றீர்கள் நானும் உங்களைப் போன்று கல்வி கற்கும் மாணவி தானே மனதில் எண்ண ஒட்டம் ஓடியது என்னிடம் பல கேள்விகளை வினாவுகின்றார்

சீச்சர் நான் பிந்தி வந்ததுக்கும் கொப்பி முடிந்தது பின் வாங்க காக இல்லாமைக்கும் காரணம் எனக்கு ஒரு 13வது இருக்கும் எனது அப்பா எங்களை விட்டு பிரிந்து விட்டார் எனக்கு 2தங்கைகளும் உள்ளார்கள் எனது தங்கை ஒருத்தி இப்போது தரம் 11இல் கல்விகற்கின்றாள் மற்ற தங்கை தரம் 8இல் கல்விகற்கின்றாள் ஆனால் அன்று அவர்கள் சிற்பிளைகள் அவர்களுக்கு இதை பற்றி அறியாத வயது என் மௌனமெளன மொழிகளினை(கவி வரைகின்றேன்) புரிவார் உள்ளே?

எனது அம்மா எங்களை படிப்பிதற்கு காக இல்லாமல் கோயில் வேலைக்கு சென்றுதான் படிப்பிக்கின்றார். எங்கள் அம்மா கோயில் வேலைக்கு செல்வதால் எங்களை சொந்தம் என்று சொல்லவே வாய் கூகுகின்றன அப்படி பட்ட ஒரு கீழ்த்தரமான எண்ணங்களை கொண்ட அவர்கள் என் தாயை ஏர் எடுத்துக் கூட பார்ப்பது இல்லை ஆனால் எங்கள் அம்மா அவர்களை இரத்த உறவு பாசம் எவ்வாறு விட்டுக் கொடுக்காதோ அது போலவே தனது சகோதரங்களை விட்டுக் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு பாசம் கொடுத்தார் ஆனால் அவர்கள் ஒரு விசப்பாம்புகள் அவர்கள் எங்களுக்கு செய்யும் அறியாயம் அந்த இறைவனுக்கு மட்டும் தான் தெரியும் எனது அம்மா படும் கஸ்டங்களை எனக்கு பார்த்து கொண்டிருக்க முடியவில்லை பல தருணங்களில் நான் கீழ்த்தரமாக யோசிப்பேன் நான் இங்கு வாழாமல் செத்து போவதற்காக ஆனால் எனது தாய்படும் கஸ்டம், வேதனை, துன்பம் எனது தங்கைகளின் முகங்கள் எனக்கு அடிக்கடி ஞாபகத்திற்கு வரும் அதனால் நான் அதை மறந்து ஒருநாள் எனது அப்பாவிடம் சென்று எங்கள் வீட்டுக்கு வரச்சொல்லியும் நாங்கள் அம்மா படும் கஸ்ரங்களை பற்றியும் எடுத்துக் கூறினேன் போவதற்கர் எங்க

அப்படி இருந்தும் அந்த மிருகத்துக்கு ஒரு துளி கூட மனம் இறங்கவில்லைதான் எங்களை பார்க்க மாட்டேன் எனக் சென்றுது நான் அப்பாவை கண்டு சந்தித்த விடயம் எனது வீட்டில் யாருக்கும் தெரியாது அம்மாவிடம் கோயில் செல்வதாக கூறி பொலிஸிடம் சென்று தந்தை பற்றிய செயலை சமர்பித்தேன் பின்னர் எனது அம்மாவை அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு வரச்சொல்லி அப்பாவைப் பற்றிய விடையாங்களை கேட்டு அவர்கள் கூட எங்களின் நிலை கண்டு மனம் இரங்கி என் அப்பாவுக்கு சார்பாக தீர்ப்புக் கொடுத்தார்கள் அதாவது எனது தந்தை எங்கள் அனைவருக்குமே மாதம் மாதம் பணம் (15000) தவறாமல் கொடுக்க சென்னார்கள்

ஆனால் எனது அப்பா அந்த பணம் தராமல் இருக்கிறார் பிறகு சில காலங்களின் பின் என் தந்தை மறுதிருமணம் முடித்து அவரின் 2ம் தரமனவில் மூலம் எங்களுக்கு மொதம்தான் பணம் தந்தார் இப்படியே காலங்கள் சென்று கொண்டிருந்தது 2ம் தர மனைவி எனது அப்பாவை பிரிந்து சென்று விட்டார் அப்பா அதன் அப்பா அதன் போது என்ன செய்வது தெரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கயிலாரு மனைவி எவ்வாறு தன் கணவனை வெள்ளாம் அடித்து செல்கையில் தவிக்க விட்டு சிரிப்பாள் அது அவன் எவ்வளவுதான் செய்தாலும் துன்புறுத்தினாலும் அவளால் முடியாத காரியம் அதே போலத்தான் என் தாயும் மனம் இறங்கும் அப்பா தருவதாக கூறிய பணத்தையும் வேண்டாம் என சொல்லி அவர் மீது நான் போட்ட வழக்கை நிராகரித்து விட்டார் அதன் பின்னர்.....

(தொடரும்)

அடுத்த (2018) கெளாரி ஒளியில் வரும்

லே.டல்சிகா
கலைப்பிரி (2018)

நான் அறியேன் அம்மா

பத்து மாதம் என்னை சுமந்து
பாரினிலே உயர்ந்திட நினைத்தாயே
பல தடைகளை நீ சந்தித்த போது
மனம் உடையாமல்
எனக்காக எழுந்தாயே நான் நான் அதை
அறியேன் அம்மா

உலகத்தவர் உண்ணை எழியவள்
எனத் தூற்ற அதை நினைத்து
கவலை ஏதும் படாமல் எனக்காக
அந்த சொற்களை கேட்டு
தலை நிமிர்ந்து மனதை கல்லாகி
விடியல் தேடி சென்றாயே அதையும்
நான் அறியேன் அம்மா

விடி வெள்ளி வானத்தில் தான்
நம் வாழ்வா இல்லை என்பதை
அன்று அறிந்த நீ எனக்காக
விடியல் தேடிச் சென்றாய் இன்று
அதையும் நான் அறியேன் அம்மா

அன்று நான் உலகில் கால்
பதிக்கும் முன் நீ எனக்காக
தேடிய விடியலை நான்
உனக்காக இன்று தேடுகிறேன்
விடியல் நாளை வரும் என்று சொல்லி
என் விடியல் அனைத்தும் ஒரு நொடியில் தருகிறேன்
நான் அனித்த வரமாக!

தி. லோகேந்தினி

12th கலைப்பிரிவு

மன/கெளாரி அம்பாளி அ.த.க. பாடசாலை

ஆழியும் ஆறாத காயங்கள்

அழகிய நெற் கதிர்கள் பூத்துக் குலுங்கவும் அதன் அருகே ஒடும் அழகிய கால்வாய்களும் அதனுள் துள்ளித் திரியும் சிறு மீன்களும் அதனை பிடித்து உண்பதற்காக, தன் இரு கால்கள் இருந்தும் ஓற்றைக் காலில் தவம் இருக்கும் நாரைக் கூட்டங்களும் வயற் கரையோரங்களில் எங்கும் மருத மரங்களையும் கொண்டமைந்த அழகிய கிராமம் அது.

எங்கு பார்த்தாலும் சிறு சிறு குடிசையினுள் தம் குஞ்சுகளுடன் வாழும் தாய் தந்தை பற்றவையினமாக அம் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். அங்கு வாழ்ந்தவர்களின் ஒரு குடும்பம் என்னாம். அவரது பெயர்தான் சுந்தர் அவர் மனைவி கண்மணி இவர்களுக்கு 04 பிள்ளைகள் மூத்தவன் ராம் அவனுக்குப் பின் சுரேஸ், விதுஷன், வித்யா சிறு வயதான இவர்கள் தாய் தந்தையுடன் சந்தோசமாக வாழ்ந்து வந்தனர். இந்த அழகிய கிளிக் குஞ்சுகளை பிரிக்க வேண்டும் மென்று அந்த இறைவன் நினைத்தானோ என்னவோ தெரியாது. அந்த குடும்பத்தையே சீ குலைத்தது போர் என்னும் கொடிய இருள் அராக்கனைப் போன்ற இந்த கொடிய யுத்தமானது ஆரம்பமானது. மக்கள் கூட்டத்தினர்களுள் ஒருவராக சுந்தரின் குடும்பமும் நகர்ந்து செல்கிறது. இப்படியாக போர் என்னும் அரக்கன் பின் தொடரவும் மக்களும் நகர்ந்து முள்ளிவாய்க்கால் என்னும் இடத்திற்கு சென்றனர். சுந்தர் தன் குடும்பத்தோடு வட்டுவாகல் என்னும் இடத்தில் குடியமர்ந்து தன் குடும்பத்துடன் சந்தோசமாக வாழ்ந்து வருகிறான். அவனதும் குடும்பத்தினதும் சந்தோசம் வெகு நாளைக்கு நிலைக்கவில்லை தன் மக்களும் மகங்கும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். சுந்தர் வேலை செய்துக் கொண்டு இருக்கின்றான். திடீரென போர் சற்று தொலைவில் நடந்து கொண்டிருந்தது. கண்மூடித்திருக்கையில் ஒரு றவுள்ளுப் பட்டு உயிர் துறக்கிறான் ராம் பின் அவனது சகோதரர்களது அவலக் குரல் மட்டுமே கேட்கின்றது

அண்ணா அண்ணா என்று அப்போது தான் சுந்தர் அவ்விடத்துக்கு வருகின்றான் மூவரும் இரத்தம் படிந்த கரைகளுடன் ஒருவன் தரையில் உடலெல்லாம் இரத்தக் கரைகளுடன் கீட்க்கிறான். ஒரு குருவி தங்களை விட்டு பிரிந்து போய் விட்டது. என்று என்னி சென்று அனைவரும் அழகின்றனர். அதன் பிறகு சுந்தர் தன் மனைவி 03 பிள்ளைகளுடன் வேறு இடத்துக்கு செல்கிறான் செல்லும் வழியில் தன் 2^{ஆவது} மகனை காணாமல் தவித்தனர். இப்படியே நடந்து சென்றதால் களைப்படைந்த இவனது குடும்பம் ஒரு மரத்தடியில் ஓய்வெடுத்தனர். மீண்டும் அவனது குடும்ப உயிர்களை அவன் எடுப்பான் என நினைக்காமல் இரண்டு மகனை இழந்த கவலையிலும் மனதில் பயத்துடன் அன்று இரவை கழிக்க நினைத்தான்.

ஆனால் எங்கிருந்தோ வந்த ஏறிகளை அவனையும் மனைவியையும் தாக்கியது. ஆனால் அது அந்த இரு சிட்டுக்களுக்கும் தெரியாது. விடிந்தவுடன் அம்மா அம்மா எழும்புங்க என்று கூப்பிடுகிறான் மகன். அம்மா உடம்பில் உயிர் இல்லாமல் கிடக்கிறாள். அவனையும் அவளையும் கற்றி இரத்தக் கரைகளே படிந்து இருந்தன தங்களை விட்டு இருவரும் சென்று விட்டார்கள் என்று இருவரும் அழுதப் புலம்பினார்கள் தங்களுக்கென இந்த அனைத்தையும் பறி கொடுத்து இருவரும் அனாதைகளாக நின்றனர். உறவினர்களைத் தேடி அலைந்தனர் யாருமே அங்கு இல்லை பசியால் இருவரும் தூடி துடித்தனர் உணவுக்காக எல்லோரிடமும் கையேந்தி நின்றனர் யாரும் உணவளிக்கவில்லை.

பேர் என்னும் அரக்கன் தொடரவும் நந்தி கடல் என்னும் பாதையை கடக்க வேண்டி இருந்தது. யாருடைய உதவியும் இல்லாமல் தன் அண்ணலுடன் அவனும் கைகளை கோர்த்து நடந்து செல்கிறார். இந்த கடலானது பிரித்து வைக்கும் என்று அந்த இளம் பிஞ்சுக்கள் எண்ணவில்லை. யாரோ ஒருவருடைய படகில் ஏறி இருக்கிறார்கள் மக்கள் கூட்டம் அதிகரிக்கவே இருவரும் பிரிகின்றனர்.

அண்ணனைக் காணாமல் அவனும் தங்கையை காணாமல் அவனும் யார் துணையின்றி தனித் தனியே தத்தளிக்கின்றனர் அப்போது தான் அவனுக்கு ஒரு செய்தி கிடைத்தது. கடற் கரையில் ஒரு சிறு பெண் கிடக்கிறாள் என்று உடனடியாக அவன் கடற்கரைக்குச் செல்கின்றான். மெல்ல மெல்ல துணியை விளக்குகிறான் அவள் வேறு யாருமல்ல வித்யாதான். அவனை தொட்டு அறவே அவளது உடல்களைல்லாம் அவனை விட்டு களன்டு போகிறது. கண்களில் வடித்த கண்ணிரோடு அவனை கட்டி அனைத்து அழுகிறான். அவன் தன் தங்கையும் தன்னை விட்டு சென்றாலே இனி எனக்கு யார் துணை என்று இந்த இறைவனிடம் கேட்கின்றான். போர்கள் அனைத்தும் முடிந்தவுடன் தாய் தந்தை அண்ணன் தங்கை ஆகியோரை இழந்து தனிமையில் நின்றான். யாரென்று தெரியாத ஒருவரால் அவன் பாதுகாப்பான இடமொன்றுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறான். அங்கு அவனைப் போன்று தாய் தற்றை அணைவரையும் இழந்த அணைவரும் அங்குதான் ஒன்றாக கூடி வாழ்ந்தார்கள்.

அங்கு அவனும் சந்தோசமாகவும் எல்லோருடனும் அன்பாக பழகி வருகிறான். இருந்தாலும் சேரேஸ் என்னும் ஒருவருடன் மிகவும் அன்பாக பழகி வருகிறான். தங்களைப் பற்றிய கதைகளை கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது சேரேஸ் தவறுதலாக உன் தாய் தந்தை பெயர்னன் என்று கேட்டான்.

அவன் கண்களில் கண்ணரீ துளிகள் சிந்தியது. இருந்தும் அதனை துடைத்துக் கொண்டு சிறுப்பிள்ளை போல் தன் தாய் தந்தைப் பெயரை கூறினான் அப்போதுதான் அவனுக்குத் தெரியும் இவன் என் தம்பி என்று சுரேஸ் கண்களில் இருந்து கண்ணரீ ஆற்று வெள்ளம் போல் ஓடியது. ஏன் அன்னா என்று கேட்ட பொழுது அவனைக் கட்டித் தழுவி முத்தமிட்டான். மேலும் அவனிடம் நடந்தது எல்லாவற்றையும் கேட்டு அறிந்தான். பின்புதான் தான் யாரென்பதை கூறினான். அன்னா என்று அழுதான். அவனும் தம்பியே என இருவரும் கட்டி அனைத்து அழுதனர். உறவுகளை பிரிந்த இணைவன் அவர்கள் இருவரையும் சேர்த்து வைத்தான். அன்னனும் தம்பியும் பழைய நினைவுகளை மறக்காமலும் மறந்தும் அங்கு சந்தோசமாக வாழ்ந்தனர்.

ஆ. அனுலக்ஷ்மிகா
12th (கலைப்பிரிவு)
2018
மன/கெளரி அம்பாள்

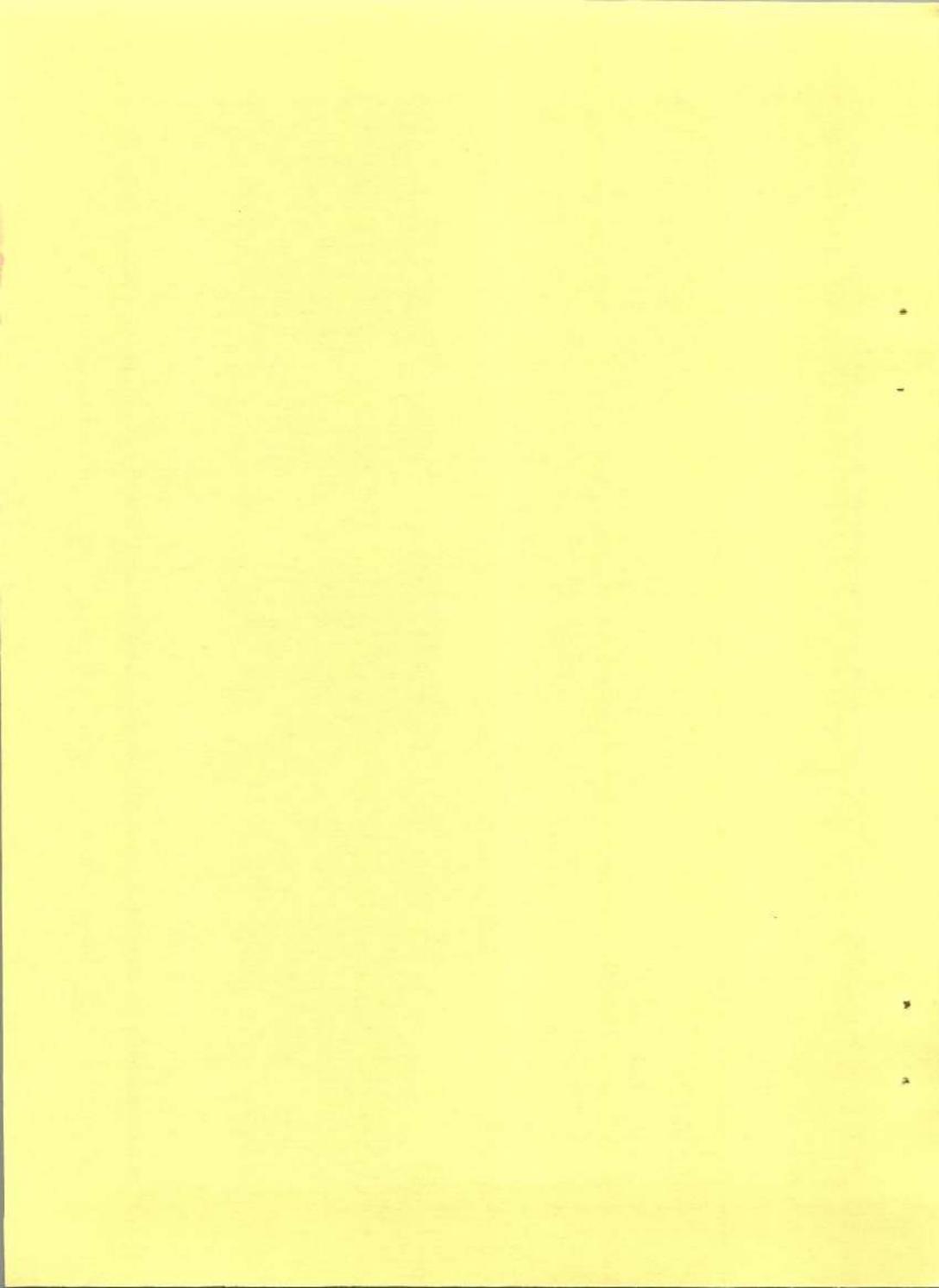
என் வாழ்க்கையில் ஆசான்

தன்னை அழித்து ஒளி தரும் தீக்குச்சி
மேற்கைப் பார்த்து சிரிக்கும் சூரியன்
என் நினைவு வெளி யெங்குமம்
உங்கள் தியாகத்தின் காற்தடங்கள்
எதுவுமறியா பாறைப்போல் வந்தேன் உன்னிடம்
சிலையாக வடித்தாய் என்னை
துன்பக் கடலில் நான் துடிக்கும் போது
துடுப்புக்கள் தந்தாய் எனக்கு
கலங்கரை விளக்கானாய்
என் கண்களிற்கு
இப்போதே நீ தூரம் சென்றதேனோ
நீ காட்டிய திசையில் பாய
காத்திருக்கின்றேன்
ஒரு அம்பென.....

ச. சஜிபன்
கலைப்பிரிவு(2018)

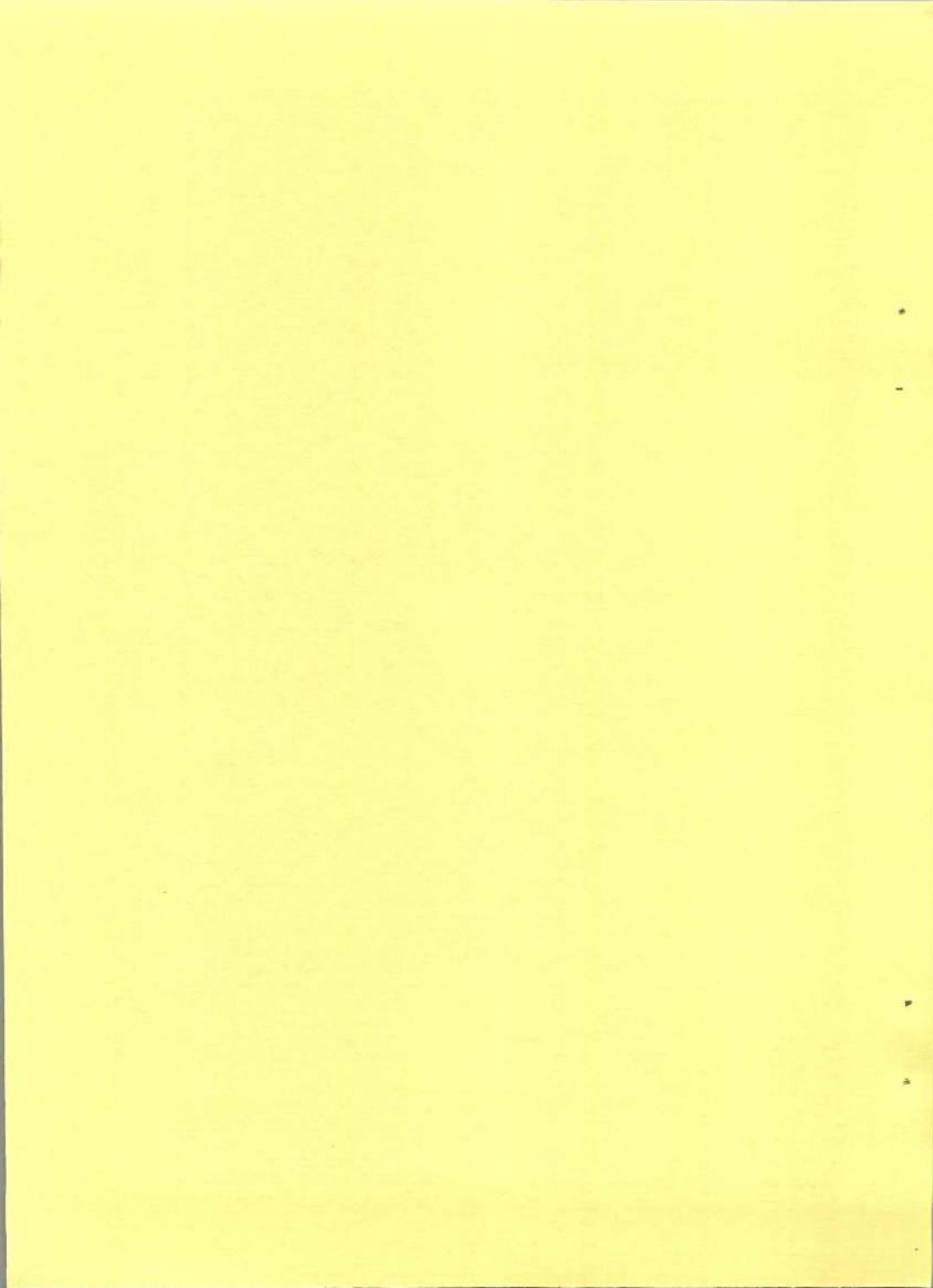
அதிபர், பிரதிஅதிபர், பாடசாலை ஆசிரியர்கள் (2017)

அந்திபர், பிரதிஅந்திபர், ஆசீரியர்களுடன் தரம் 13 மண்ணவர்கள்
(2017 கலைப்பிரிவு)

குறும்புக் குருவிக்காக (அண்ணா)

2008 ஆம் ஆண்டு சீரிக் கொண்டிருந்த பெரும் புயல் காற்றிலே சிக்கிக் கொண்டன அப் போக்கில் காணப்பட்டு இருந்த அழகான தூங்கனாங்குறுவிகளின் கூடுகள் அப் புயல் காற்றிலே சிக்கி தவத்து திசை மாறி பறந்து திரிய அங்கே ஒரு கூட்டின் மேலே குருவிக் குஞ்சுகளை காவு கொள்வதற்காக பருந்து ஒன்று பரிதி வட்டம் போட்டு கொண்டு நின்றது பாவும் அவ் மாங்கனிகள் நிறைந்த மாமரத்திலே இருந்த கூடுகள் அனைத்து புயற் காற்றை என்னி பயந்து கொண்டு இருந்தன அவ்வேளையில் இன்னும் பயப்படுகின்ற தமது குஞ்சுகளை காப்பதற்காக தாய் தந்தை குருவிகள் பெரும் துன்பப்படுகின்றார்கள் அவை அனைத்து கூடுகளுமே அழகானவையும் செயற்கையாலன்றி இயற்கையானவைகளை பயன்னடுத்தி அமக்கப்பட்ட அன்பு நிறைந்த அடக்கமான கூடுகள் அவற்றிலும் மிக சிறியதான கூட்டிலே பருந்து பரிதி வட்டம் போடுகின்றது. ஒரு சிறு மாமரத்திலே ஒரு அழகான கூடு அக் கூட்டிலே வாழுமந்த 5 குஞ்சுகளும் ஒன்றை ஒன்று விட்டுப் பிரியாத உன்னத ஜீவன்கள் அந்த 5 குஞ்சுகளையும் தாய் குருவியும் தந்தைக் குருவியும் தமது இரு இறகுகளானும் பாதுக்காத்து சிறு வயதிலே இருந்து அவர்க் தமக்குத் தேவையான இரையை பெற்றுக் கொள்ளும் வரை பெரும் கஸ்டப்பட்டு பாதுகாத்து வந்தனர் அவ் குஞ்சுகளில் முத்ததும் இளையதும் பெண் குஞ்சுகளாகவும் இடை மூன்றும் ஆண்களாகவும் காணப்பட்ட அவற்றில் முத்தப் பெண் குஞ்சும் இரண்டாவது பெண் குஞ்சும் தமக்கு தேவையான இரையை தேடிக் கொள்வதற்கான வேறு இடத்திற்கு சென்று விட்டன அவர்கள் அவ்வாறு பிரிந்து செல்லும் போதுங்கூட அக் கூட்டின் மேல் இருந்த மற்றைய குஞ்சுகளும் தாய், தந்தை, குஞ்சுகளும் சிறிதும் கூட நினைக்கவில்லை இக் குஞ்சுகள்

நிரந்தரமாகவே பிரியும் அன்று பாவம் அக் குஞ்சுகள் சில
 தூரம் பறந்து சென்று அவர்கள் இருவரும் அஞ்சு ஒரு சிறு
 கூடமைத்து வாழ்ந்து இரையைத் தேடத் தொடங்கி விட்டன
 தொடர்ந்து வீசிக் கொண்டிருந்த புயல் காற்று ஒரு நாள்
 வேகமாக வீசின அதனால் அம் மாமரச் சோலையிலே
 இருந்த அத்தனைக் கூடுகளும் காற்றிலே அகப்பட்டு சிக்கித்
 தவித்து கிளைகள் முறிந்து விழுந்த கூடுகள் அணைத்தும்
 அவ்விடத்தை விட்டு வேறு இடத்திற்கு செல்ல வேண்டிய
 தேவை ஏற்பட்டதால் அணைத்தும் நகரத் தொடங்கின
 அவற்றுடன் அந்த சிறிய கூடுகள் நகர்ந்து அவர்கள் அவ்
 இடத்தை விட்டு நீண்டத் தூரம் பறந்துச் சென்று அங்கேயும்
 ஒரு முதிரை மரத்தில் தமது கூட்டை அமைத்து வாழ்ந்து
 வந்தன அவற்றில் மூறாவது ஆண் குஞ்சானது தமக்கு
 தேவையான இரையை பெற்றுக் கொள்ளும் அளவிற்கு
 வளர்ந்து விட்டது. ஆனால் அதனை தாய் குருவியும் தந்தை
 குருவியும் இரை தேட விட வில்லை ஏன் என்றால் இவரை
 பருந்து காவுக் கொண்டுப் போய் விடும் காரணம் 3வது
 சிறிய குருவி ஆகி விட்டதே என்று முத்தக் குருவியும் 2வது
 சிறிய குருவியும் தம்மை தாமே பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள்
 என்ற துணிவு தாய்க் குருவிக்கும் தந்தைக் குருவிக்கும்
 இருந்தது அந்த அந்த சிறுக் கூட்டிலே 3வது குருவியையும்
 இவரது சிறு பாதுகாப்பிலே அதற்குக் கீழ் இருந்த
 அவருடைய தம்பிக் குருவியையும் தங்கைக் குருவியையும்
 விட்டு விட்டு இரு குருவிகளும் இரைத் தேடச் சென்று
 விட்டன 3வது குஞ்ச தமது நண்பர்களுடன் தாய்
 குருவிக்கும் இரைத் தேடிக் கொண்டு கூட்டைக் கொண்டு
 கூட்டை நோக்கி வந்தன கூட்டில் 3வது குருவி அன்று அங்கு
 இல்லை உண்வை பரிமாறி விட்டு உங்களது அண்ணா
 எங்கே என்று கேட்டன. இரு குஞ்சுகளும் தமக்கு தெரியாது
 என்று கூறினர் அக் குஞ்சுகள் வந்து விடும் என்று இருந்தன
 ஆனால் இரு நாட்களாகியும் அது வீடுத் திரும்பவில்லை

தவிப்படைந்த தாய் குருவியும் தந்தைக் குருவியும் தேடத் தொடங்கின வட்டமிட்டுத் திரிந்த பருந்துக்கு தன் குஞ்சு பலியான செய்தி அறிந்து மனம் உடைந்து இருந்தனஇதை கேள்விப்பட்ட ஏணைய குஞ்சுகள்கவலையில் யாரும் ஒருவர் ஒருவருடன் பேசாமல் இருந்தது. நிஜமான கனவுகளுடன் நிஜமான கனவுகளுடனும் நீடிக்கின்றன. சகோதரரை இழந்த குஞ்சுகளம் அதனை பெற்றெடுத தாய் தந்தை குருவிகளினதும் வாழ்கை.

வி. செயந்தினி
கலைப்பிரிவு (2017)

என் தாய்

பத்துமாதம் பலித்திரமாய் பாதுகாத்தாள் என் தாய்
கருவரையிள் உறுதிக்காய் தெருவோரம் நடந்தாய்
என் தாய்

ஆயிரம் வலிக்கண்டாய்
ஆயினும் என்னையீன்றாள் என் தாய்
அன்புக் கலந்து கலந்து பாலுட்டினாள்
அறிவு கலந்து சீராட்டினால் என் தாய்
பாச முத்தங்களாய்ப் பொழிந்தாள்
வேச பந்தங்களை இணங்காட்டினால் என் தாய்
என் நலனுக்காய் தன் நலம் மறந்தாள்
என் தாயே? என் தாயே?
ஈராறு மாதங்களில் என்னைப் பிரிந்தாள்

ஒளியாக என்னை மினிர வைத்தாள்
என் தாயே? என் தாயே?
ஒளியோடு கலந்து சென்றாயோ?
ஒளியாக நாளெல்லாம் வருவாயோ
எனை நலமாகப் பாதுகாப்பாயோ?

N.கஜீத்தா
கலைப்பிரிவு (2019)

என் வரலாற்றின் பக்கம்

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள அழகு மிக்க சிறிய கிராமம் அதுதான் புதுகுடியிருப்பு அக் கிராமத்தைச் சுற்றி பச்சை பசேலன் வயல் வெளிகளும் வண்ணிற பூஞ்சோலைகளும் நிமிர்ந்து பார்க்கும் அளவிற்கு பனை மரங்களும் ஒற்றையடி பாதைகளும் இவற்றைக் கொண்ட இயற்கை அழகு நிமிர்ந்த இக் கிராமத்தில் பல குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வந்தாலும் குடும்பங்களில் ஒரு குடும்பங்களில் ஒரு குடும்பத்தின் அவை நிலையை கூறுகின்ற கதையே இதுவாகும்.

26.12.2004 அன்று உலகமே குதுக்கலத்திலும் சந்தோசத்திலும் இருந்து அந் நாள் தான் நத்தார் அன்று காலையில் ரவி படுக்கையை விட்டு எழுந்து சென்று தாயின் முகத்தில் விழித்தான் அன்று குடும்பமே சந்தோசத்தில் இருந்தது. இவறுக்கு அம்மாவும் ஒரு தமிழும் தான் இருக்கின்றார்கள் அப்பா இருந்து விட்டார் இதனால் அம்மா தான் கடலுக்குச் சென்று சிறிய சிறிய வேலைகளை தங்கி நின்று செய்து விட்டு வருவார். அன்று வழைமை போல கல்யாணி வேலைக்குப் புறப்பட்டு கொண்டிருந்தாள் அப்போது ரவி தாயின் அருகில் சென்று அம்மா நாங்கள் இருவரும் வருகின்றோமே கூட்டிச் செல்லம்மா என்று கேட்டான். ரவி இல்லடா தமிழி கடற்கரை மணல் சுடும் உங்கட கால் வெந்துப்போயிரும் ஆதலால் நீங்கள் இங்கேயே இருங்க நான் போயிற்று விரைவாக திரும்பி வாறுன் என்று கல்யாணி ரவியைச் சமாளித்து விட்டுச் சென்றாள் ஆனால் கல்யாணிக்குத் தெரியாது எனது பிள்ளைகளை திரும்பி பார்ப்பேனா என்று அவளுக்குத் தெரியவில்லை கல்யாணி சிரித்த முகத்துடன் கையை அசைத்துக் கொண்டு கடலை நோக்கிச் சென்றாள் ரவியும் அம்மாவின் சிரிப்பில் பூரித்து கொண்டு கையை அசைக்கின்றான் ரவிக்குத் தெரியாது இது கடைசி சிரிப்பும் கடைசி கையசைவும் என்று காலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறான் ரவி படலையை எட்டி எட்டி பார்ப்பதும் மீண்டும் வந்துகுந்தில் இருப்பதுமாக நிற்கின்றான் மாலை 6.00 மணியாகியும் அம்மாவை காணவில்லை என்று தனக்குள்ளே புலம்ப ஆரும்பிக்கின்றான் இவ்வளவு நேரமாகி விட்டதே இன்னமும் அம்மா வரவில்லையே தம்பிக்கும் பசி வந்து விட்டதே என்ன செய்வது என்று புலம்புகின்றான் ரவி

நான் தம்பிக்கு சமைத்து சாப்பாட்டை கொடுப்பம் என்று எண்ணிக் கொண்டு இருந்த இடத்தை எழுந்து சென்று தகரலாம்பை பத்த வைத்தான் எங்கும் மஞ்சள் ஓளி பரவியது ரவி சமைக்க அரும்பித்தான் சமைத்து முடித்து விட்டு தம்பிக்கு உண்ணவு ஹட்டிக்கொண்டிருந்தான் அப்போது குவேரன் அண்ணா அம்மா ஏன் வரவில்லை என்று ரவியிடம் கேட்டான் தம்பி ரவி அம்மா வந்திடுவா நீ சாப்பிடு படுடா செல்லம் அம்மா வந்தவுடன் எழுப்புறன் என்று கூறி தூங்க வைத்து விட்டு ரவி வந்து வாசலில் அமர்ந்தான் இரவு பத்து மணியாகியும் இன்னும் வரவில்லையே என்று தனக்குள் கதைக்கின்றான் அழுது கொண்டு தகரலாம்பின் வெளிச்சத்தில் வெளிச்சத்தில் தனிமையான நிலையில் தாய்க்காக காத்திருக்கின்றான் ரவி எங்கு பார்த்தாலும் நிசப்பதம் நிசப்பதம் இப்போது ஹரே தூங்கிக்கொண்டிருந்தது இப்போது அவனின் இதயதுடிப்பு மட்டும் அவனின் காதில் கேட்கின்றது அவனின் முகத்தில் மென்மையான குளிர்காற்று கள் என்று குத்தியது அவனின் முகத்தில் ஒரு பக்கத்தில் செந்தழிப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றான் ரவி எங்கையோ தூரத்தில் நாய்கள் ஹளையிடுகின்றது. அன்று இரவு அவன் கண்களில் இருந்து இருள் விலகி செல்கின்றது. தீழிளன கண்ண விழித்தான் ரவி கதவுடியில் வந்து நின்றான் அப் பாதையில் சென்றவர்கள் தங்களுக்குள்ளே கதைத்துக் கொண்டு சென்றார்கள் இரவு சுனாமியிலே கடற்கரையோரம் குடும்பங்களையும் வேலைக்குச் சென்றவர்களையும் கடலோடு அள்ளி கொண்டுச் சென்றுவிட்டதாம் என்று கதைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள் இதனைக் கேட்ட ரவிக்கு ழுமியைப் பிளந்து தன்னை விழுங்கினாற் போல் இருந்தது அவர்களின் கதை ரவி வேகமாக வீட்டிற்குச் சென்று வாளொலிப்பெட்டியை போட்டான். அப்போது செய்தி போய்க் கொண்டிருந்தது. சுமாத்திராத்தீவால் ஏற்பட்ட நிர அதிரவினால் ஏற்பட்ட சுனாமி காரணமாக இலங்கையின் கரையோரங்களை சுனாமிஅலை தாக்கியது சுமார் இரவு 12.30 மணியளவில் ஏற்பட்டது. என்பது செய்தியில் கூறியதுடன் ஒடிப்போய் தம்பியை எழுப்பிக்கொண்டு கடற்கரையை நோக்கி சென்றான். ரவி மதிய வெயிலில் செருப்புக் கூட இல்லாமல் தாயைத் தேடுகின்றான்.

ரவி கடற்கரையில் எங்குபார்த்தாலும் கூக்குரலும் பிணக்காடுகளாக இறந்தவர்களின் உடல் கிடக்கின்றது. தூரத்தில் ஒரு வெள்ளைத் துணியில் ஒரு இறந்த உடலை மூடிக் காணப்படுகின்றது இதனை பார்த்த ரவிக்கு மனதில் ஏக்கமாக இருந்தது. எங்களது அம்மாவா இல்லையா என்று எண்ணிக்கொண்டு அவ் உடலை மூடிதிருந்தத் துணியை மெதுவாக திறக்க முயன்றான் அவ் துணியை இழுத்து பார்க்கின்றான் அது என்னுடைய அம்மா இல்லை என்று புரிந்துக் கொண்டான். ரவியைத் தேடி ஒரு சிறுவன் தூரத்தில் ஓடி வந்தான். உங்கட அம்மாவை வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு போயிற்றாங்க அங்கு சென்று பார்க்கட்டுமாம் என்று எங்கள் அம்மா சொல்லிவிடச் சொன்னவ என்று கூறி அவன் சென்றுவிட்டான். அவனும் அவன் தமிழிடம் வைத்தியசாலைக்குச் சென்றனர். ரவி உள்ளே சென்று எல்லா அறைக்களையும் தேடிப்பார்த்தான். எல்லா இடமும் தேடினான் எங்கும் அவனின் அம்மா கிடைக்கவில்லை மீண்டும் அழிதூமிடத்தான். அங்கு ஒரு வாகனத்தில் இறந்த உடல்களை ஏற்றிக் கொண்டு இருப்பதைக் கண்டான். பெட்டியின் இடையில் பார்த்தான் அம்மா காலையில் வேலைக்குச் செல்வதற்கு கட்டியசாரி தென்பட்டது. அத்துடன் நான் அம்மாவின் பிறந்த தினத்திற்கு வாங்கி கொடுத்த 20ரூபாய் பித்தளை மோதிரம் போட்டக்கை பெட்டியின் வெளியில் வந்துக் கிடந்தது. இதனை பார்த்த ரவி அம்மா என்று கத்தியப்படி வாகனத்தின் அருகில் செல்ல வாகனம் ஓடத் தொடங்கியது. அவன் ஓடிச் சென்று அவ் வாகனத்தை அடைவதற்குள்ளேயே அவனது தாயின் உடலை மன்னில் புதைத்து விட்டார். அங்கு வந்து அதை கண்ட அவன் மனம் உடைந்து கதறி அழுது பழும்பினான். அன்றில் இருந்து அம்மா மீண்டும் வருவா என்று ஏக்கத்துடன் தமிழிடுன் அவவிடத்தில் இருந்தான். இதனை அறிந்த அணாதை உள்ள இல்ல உள்ளங்கள் இவர்கள் இருவரையும் தங்களுடன் அழைத்துச் சென்றார்கள். இப்போது ரவி என்னும் பெயரை மாற்றி சரவனா என்னும் பெயருடன் இல்லத்தில் சந்தோசமாக வளர்ந்து வருகின்றான். அவனுக்கும் தமிழிக்கும் அம்மா கிடைத்து விட்டா என்ற சந்தோசத்தில் படித்துவருகின்றான்.

**சௌ. ஸ்ரீமுகுந்தன்
கலைப்பிரிவு (2017)**

என் தெய்வம் அம்மா

அம்மா உன் வயிற்றில் கருவாகி உன்னால்
உருவாகி முழு மனிதனாய் இப்பு'மியில் படைத்தவள் -
அம்மா

உன் உறவுக்கு நிகராக யாருமில்லை இப்பு'மியில்
அள்ளி அரவனைத்து அன்பு விதையில்
முளைத்திட்ட விருட்சம் நான் என்னை கணிவோடு
அள்ளி முத்தமிட்டு உன் வேதனைகள் போக்கியவள்
அம்மா உன் அன்புக்கு உயர்வாக எதுவுமில்லை இந்த
வையகத்துள் உன்மடிசாயும் போதினிலம்மா என்
கவலைகள் மறக்கடிக்கச் செய்யும் உன் அன்பு
கைகளம்மா உன் வியர்வைகளை முத்தான்கியே
என்னை இப்பு'மியில் ஜெயிக்க வைத்தாய் பிள்ளை தான்
தன் சொத்து என்று கருதுவாள் அம்மா எவ்வளவு
தெய்வங்கள் இருந்நாலும் நான் வணங்கும் தெய்வம்
அம்மா உயிரோடு இருக்க ஒரு பிறவி போது ஆணால்
அம்மாவோடு வாழ பல ஜென்மம் வேண்டும். அம்மா நீ
செய்த தியாகங்களை வார்த்தைகளைக் கொண்டு கவி
வழக்க பல நூறு ஆண்டுகள் இறைவனை வரம்கேட்பேன்.
நான் உன்னை கண்ணவங்காமல் பார்த்திருப்பேன்.
என் தெய்வம் அம்மா.

சி.சுயந்தினி
கலைப்பிரிவு(2017)

வாழ்வை மீட்டெடுப்பீர்

வரமுன் கார்த்திட நினைப் போர் நோய்
வலிகள் தடுத்திட நினைப் போரே
மறந்திடுவார் புகைத்தலையே என்றும்
நினைத்திடார் புகைநாற்றத்தையே

தன் வாய் முனையில் நெருப்பேந்திடுவோர்
தன் வாழ்வை இருளாக்கும் புகை
தன் குடும்ப பகை என்று
உணர்வது எப்போது?

நீராய் போலாய் என்போல் நீயும் என்று
நிதமும் உணர்த்திடும் சிகரட்டுக்களால
மீளாத் துயிலில் கிடைப்படப்பதென்னே!
மீஞும் வழியை அறிவு தெப்போ?

உந்தன் போதை கலையாதோ!
உறவின் ஏக்கம் தொலையாதோ
உந்தன் வாழ்க்கை மாறாதோ
ஒரு நாள் மாற்றும் வராதோ?

நன்பரே! நஞ்சை அள்ளி விதைத்திடுமாம்
நோய் வலிகள் பலவும் தந்திடுமாம்.
நாசமாய் உயிர்களை அழித்திடுமாம்.
நீசமாம் புகையை ஓழித்திடுவீர்.
வகை வகையாய் புகைப்பதனால்
தொகை தொகையாய் இறப்புக்கள்
தொடர்கிறதே? புகை விபரப்புள்ள
தெரிந்திடுவீர் தொலையும் வாழ்வை மீட்டெடுப்பீர்!..!

க. மதிநிலவன்
கலைப்பிரிவு (2017)

சிரிப்பின் மகத்துவம்

ஆண்டவனின் தோட்டத்திலே அழகு சிரிக்குது. ஆகாயம் யூமி எங்கும் இளமை சிரிக்குது. வேண்டும் மட்டும் குலுங்கி குலுங்கி நானும் சிரிப்பேன். அந்த விதியைக் கூட சிரிப்பினாலே விரட்டி அடிப்பேன். என்ற பாடல் வரிகளுக்கேற்ப சிரிப்பின் மகத்துவத்தை நாம் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அன்பின் வரவேற்பரை சிரிப்பு, அவசர உலகின் இடைக்கால நிவாரணி சிரிப்பு, நோய்களை விரட்டும் இயற்கை மருத்துவம் சிரிப்பு என்கிறார்கள் சிரிப்பின் சிறப்பை ஆராய்ந்த சிந்தனையாளர்கள் சிரிக்து மகிழ நேரத்தை எஜத்துக் கொள்ளுங்கள். அது இதயத்தின் இன்னிசை. பெரிய பிரச்சனைகளுக்கு சிறந்த முடிவுகளைக்காண சிரிப்பு உதவகிறது. சிரிக்கும் போது நோய் எதிர்ப்பு சக்தி அதிகரிக்கிறது. பல தொற்று நோய்களிலிருந்து கூட இது நம்மை பாதுகாக்கிறது. ஒரு நிமிடத்தில் சிரிக்கும் சிரிப்பு என்பது பத்து நிமிடங்கள் தூடுப்பு வலிப்பதற்குச் சமம்.

சிரிப்புதான் மனிதனின் ஒரே எதிர்புணர்ச்சி. அதிகாரத்தை எதிர் கொள்வதற்கு சிரிப்பை தவிர வேறு வழிகள் இல்லை என்கிறார் மிலன் குந்தேரா என்பவர். அடக்கியொடுக்கப்பட்ட உணர்ச்சிகள் சிரிப்பின் மூலம் விடுவிக்கப்படுகின்றன. சிரிப்பு படையெடுத்து வரும்போது எதுவும் எதிரில் நிற்க முடியாது. எம் வாழ்வில் எமக்கு மிக அதிகமான துன்பங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை எம் உதடுகளுக்குத் தெரியாது. இவை எப்பொழுதும் சிரித்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

துன்ப வாழ்விலும் இன்பம் காணும் வந்தை புரிவது சிரிப்பு. மனக்கவலையைப் போக்கி மூனைக்குத் தரும் சுறுசுறுப்பு சிரிப்பு.

சிரிப்பின் சிறப்பை சீர்தாக்கிப் பார்த்தால் சிரிக்க வைப்பதும் ஒரு உதவ செய்வது போலதான். துண்பமான வேளைகளில் சிரிப்பது எப்படி என்று நாம் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். முடிந்தால் அமைதியான சிரிப்பின் இரகசியத்தைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அற்புதமானது எது என்றால் ஒருத்தன் மனம் விட்டுச் சிரிப்பதுதான்.

சிரிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் பொழுதெல்லாம் தாராளமாகவே சிரியுங்கள். இது ஒரு மலிவான அருமருந்து. வாழ்வதற்குத் தேவையான ஒரு ஆதாரமான உகந்த குழலை இந்தச் சிரிப்பு ஏற்படுத்தித் தருகின்றது. நகை, ஈகை, இன்சொல், இகழாமை என நல் வாழ்வக்குத் தேவையானவற்றை வகைப்படுத்தி வகுத்து சிரிப்புக்கு முதன்மை இடம் தந்து மேன்மைப் படுத்தியவர் வள்ளுவர். உற்சாகம் கலந்த சந்தோசமானதொரு குழ் நிலையில் தான் எல்லாமே செழிப்படைந்து வளர்ச்சி பெறுகின்றன.

முளை முன்மொழிய

முகம் முடிவெடிக்க

உதடுகள் ஒத்துக் கொண்டு வாய்வழி அனுப்பும் அற்புத மலர் சிரிப்பு.

சிநேகத்தின் வரவு சிரிப்பு.

சிந்தனையின் முதிர்ச்சி சிரிப்பு

அன்பின் வரவேற்புரை சிரிப்பு

அவசர உலகின் இடைக்கால நிவாரணி சிரிப்பு
நோய்களை விட்டும் இயற்கை மருத்துவ சிரிப்பு
சிரிப்பில் சிக்கனமா? எனவே நாம் அனைவரும்
சிரிப்பின் மகந்துத்தை உணர்ந்தவர்களாக
வாழ்கையில் மேன்மை அடைவோமாக.

நன்றி

ஆக்ககம்

திருமதி நி.மேரிஜோமில்டா

ஆரம்பப்பிரிவு ஆசிரியை

அம்மா

சரைந்து மாதங்கள்
கருவறையிலே
என்னைச் சுமந்து
இத்தரணியிலே
எனை அவதரிக்க செய்தவள்
என் அம்மா

உதிர்த்தைப் பாலாக்கி
உணவாக எனக்கூட்டி- பாலோடு
பண்பையும் அன்பையும்
பயிற்று வித்தாள்
என் அம்மா

பல கலைகள் பயிற்று வித்து
பலகலையும் எனக்களித்து
இத்தரணியிலே என்னை
தலை நிமிரச் செய்தவள்
என் அம்மா

அடக்கத்தின் சிகரம் நீ
அம்மா என்ற சொல்லுக்கு
அகிலத்தில் ஈடேது
தெய்வம் எங்கே எங்கே
என்கின்றார்களே

நேரில் வந்த தெய்வம்
நம் தாய் என்பதை உணராமல்
என்ன தவம் செய்தேனே
என் தாய் வயிற்றில் உதித்ததற்கு

ர.ஷலைக் வா
கலைப்பிரிவு
(2018)

எனது நல்ல நண்பி

அன்று நானும் எனது நண்பியாகிய வதனியும் பாடசாலை சென்றோம். எனது நண்பியின் வீடு என வீட்டை சற்று தள்ளித்தான் உள்ளது. அவரின் வீட்டிற்கு செல்வதற்கு வீதியை கடக்கத்தான் வேண்டும். அந்த வீதியில் நிறைய வாகனங்கள் செல்லும் நானும் வதனியும் தினமும் கைக்கோர்த்துதான் செல்வோம். அன்று என்னவோ நானும் தனியாகத்தான் சென்றேன். வதனியும் தனியாக தான் சென்றாள். காரணம் எனக்கும் வதனிக்கும் பாடசாலையில் ஒரு சிறிய சண்டை அவளின் மாமா வேண்டி கொடுத்த மிக அழகான நீல பெஞ்சிலை யாரோ களவாடி விட்டார்கள் என்னிடமும் அது போன்ற பெஞ்சில் ஒன்று இருந்தது. அது வதனிக்கும் தெரியாது. நான் இதைப்பற்றி நினைக்கவே இல்லை அதன் பிறகு நான் அம்மாவிடம் சென்று சொன்னேன். வதனி என்னுடன் கதைப்பது இல்லை நாங்கள் இருவரும் சிறிய சண்டை பிடித்தோம் என்று அதற்கு என் அம்மா ஆயுதல் கூறினார். மலம் கொஞ்சம் அமைதியாக இருந்தது. தினி என வதனியின் நூபகம் எனக்கு வந்தது. ஏன் என அவள் அதை நினைத்துப் பார்த்தாள். அவளிற்கு அதற்கு பதில் கிடைக்கவில்லை. சில நாழிகையின் பின்னர் வதனியின் பெஞ்சில் வீதி வழியாக வரும் போது கிடைத்தது. அதனை சொல்லத்தான் வதனி தன் நண்பியான தேனு வீட்டிற்கு சாலை ஒடி வந்தாள். வதனி தனக்கு சாலை கடக்க தெரியாது. என்பதை மறந்து தேனுவை சந்திக்க ஓடினாள். வதனி தனது இறுதி நான் இது தான் என்பதை அறியாதவன் சற்றும் கூட யோசிக்காமல் தனது உயிர் நண்பியை சந்தித்து சண்டை பிடித்ததற்காக மன்னிப்பு கேட்க வந்தாள். அப்போது கண் இமைக்கும் நொடி கூட இருக்காது. அங்கிருந்து மிக மின்னல் வேகத்தில் வந்த ஒரு பெரிய லொறி ஒன்று அவளை பந்தாடிச் சென்றது.

அவள் உயிர் பிரிந்த

நொடியில் சற்று பின்னர் தான்குவரின் உடலை சுற்றி மக்கள் கூட்டம் கடல்லை போல் இரண்டன. அப்போது தான் கடைக்கு சென்று கொண்டிருந்த தேனு ஒடி வந்த யார் என பார்ப்போம் என நினைத்தால். அவள் நினைக்கையில் மனதில் பல எண்ணங்கள் தோன்றன. அங்கு என்ன நடந்திருக்கும் ஆது யார்? யாராக இருப்பாள் என்ற பல வேள்விகள் மனதில் எழுந்தன. இருந்தும் செல்ல கூடாது என்று நினைத்தா ஆனால் ஏன் தெரியவில்லை அவரின் மனம் அவளை அங்கு வா வா என அழைத்து ஏன் இப்படி என் அழைக்கிறது. என நினைத்த படியே அவ் விடத்தை நோக்கி சென்றாள். தேனு சென்ற நொடியில் தான் அவளிற்கு அங்கு ஒரு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. அது தான் அவள் உயிர் நண்பி வதனியின் மரணமும் அவள் தன்னை விட்டுப் பிரிந்த ஏக்கமும் தேனு அதிர்ச்சியில் இழந்து போன கட்டிடமாக மனம் நொருங்கியது..

கண்களின் கண்ணீர் மழையாக சொரிந்தன. பின்னர் வதனியின் பிரிவை தாங்க முடியாமல் தேனு ஒரு பெரிய வேம்பு மற்றதடியில் தனிகமையில் சென்று அமர்ந்தாள் அவ்மரத்தடியில் தேனுவும். வதனியும் விளையாடிய ஞாபகங்கள் ரணங்களாக வந்து கொண்டிருந்து மீண்டும் வதனியின் ஆன்மா தேனுவிடம் பேசத் தொடங்கியது. வதன தேனுவை நோக்கி வந்த காரணத்தை கூறியது. பின் தான் தேனு தன் நண்பியின் நிலையை அரிந்து உண்மையான நட்பினையும் உணர்ந்து மனம் கலங்கினான். அவளின் மனம் இவ்வாறான நண்பி மீண்டும் வருவாளா? இல்லையா? என்ற தொடரின் கேள்விகள் மூலம் காற்றில் அலையாக செல்கின்றது. வதனியின் கல்லறையை நோக்கிய படியோ...

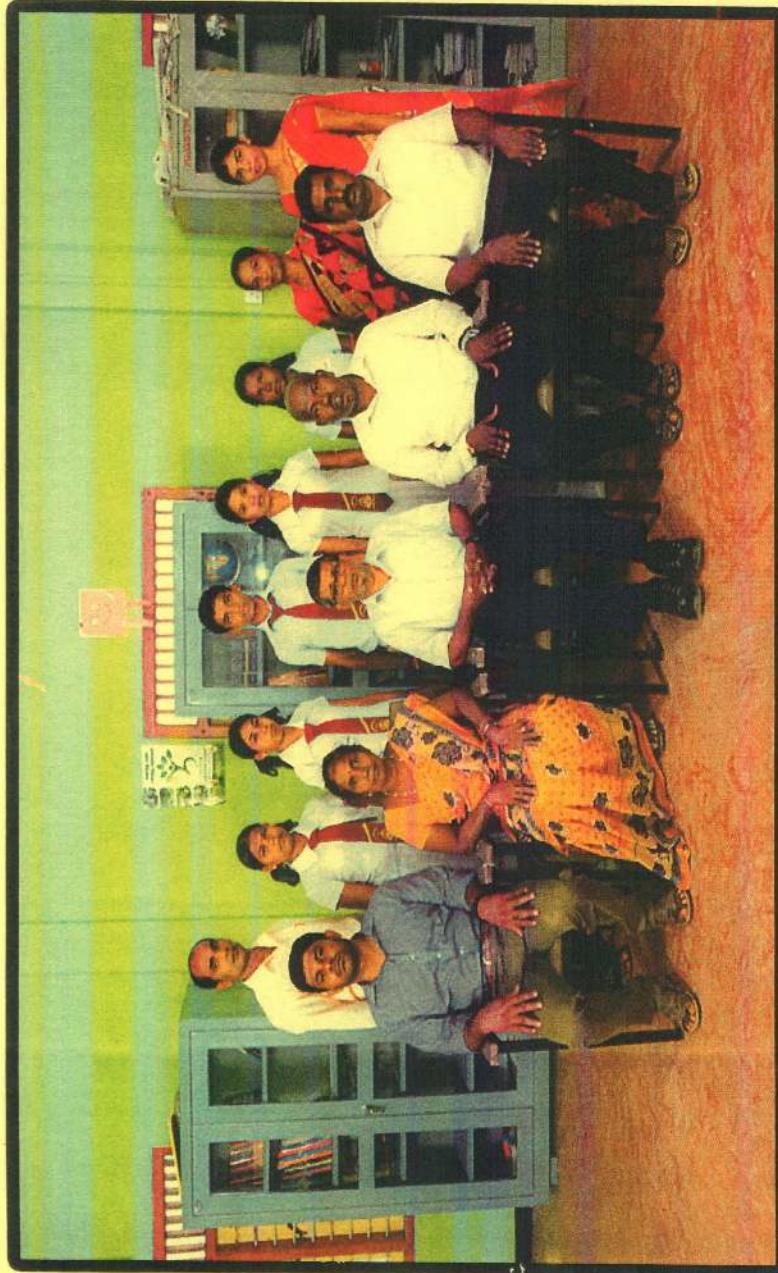
முற்றும்

S. அர்ச்சனா
கலைப்பிரிவு (2018)

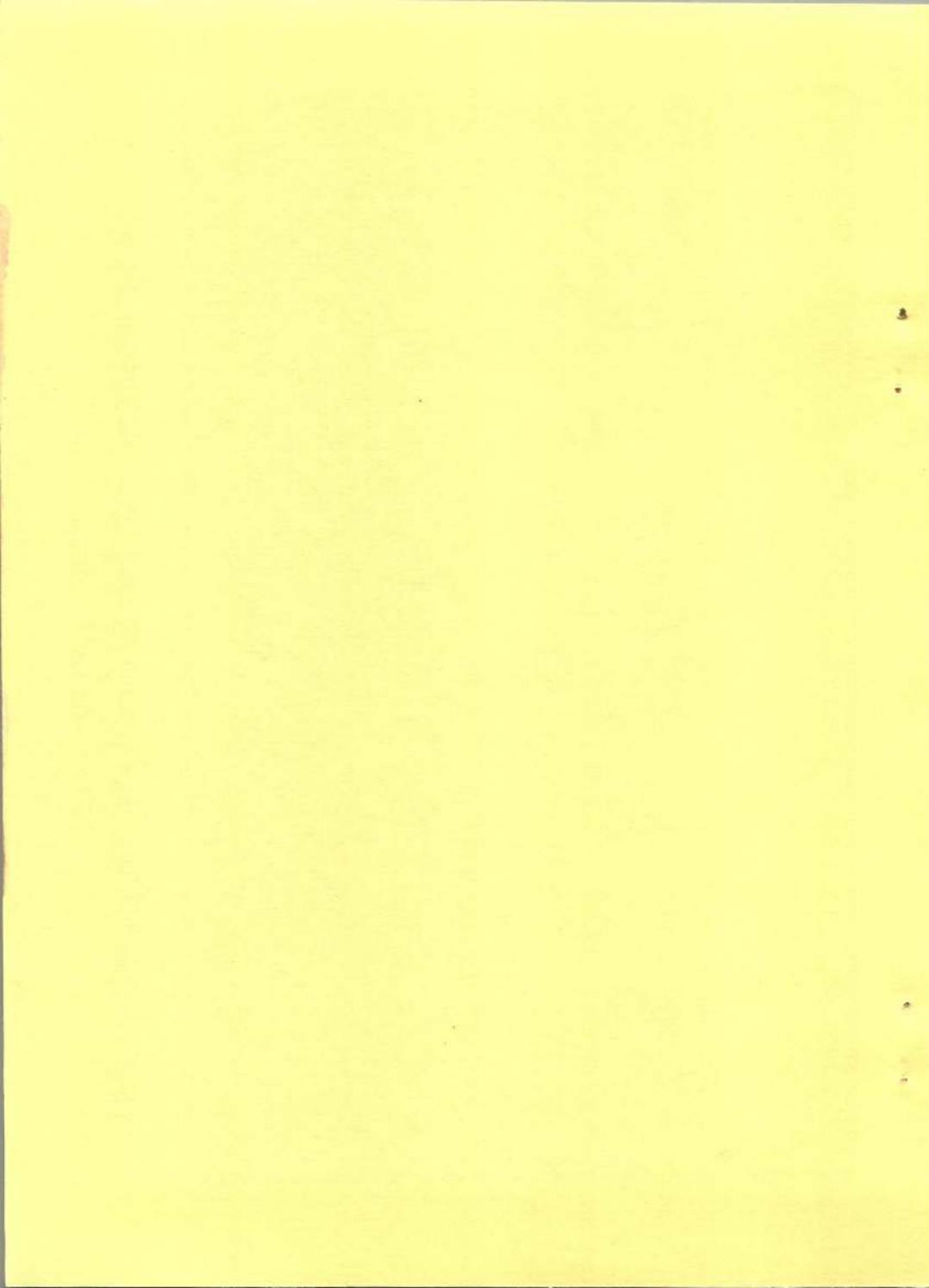
அந்திபா, பிரதிநிதிபா, ஆசிரியர்களுடன் தறம் 12 மணவர்கள்
(2018 கலைப்பிரிவு)

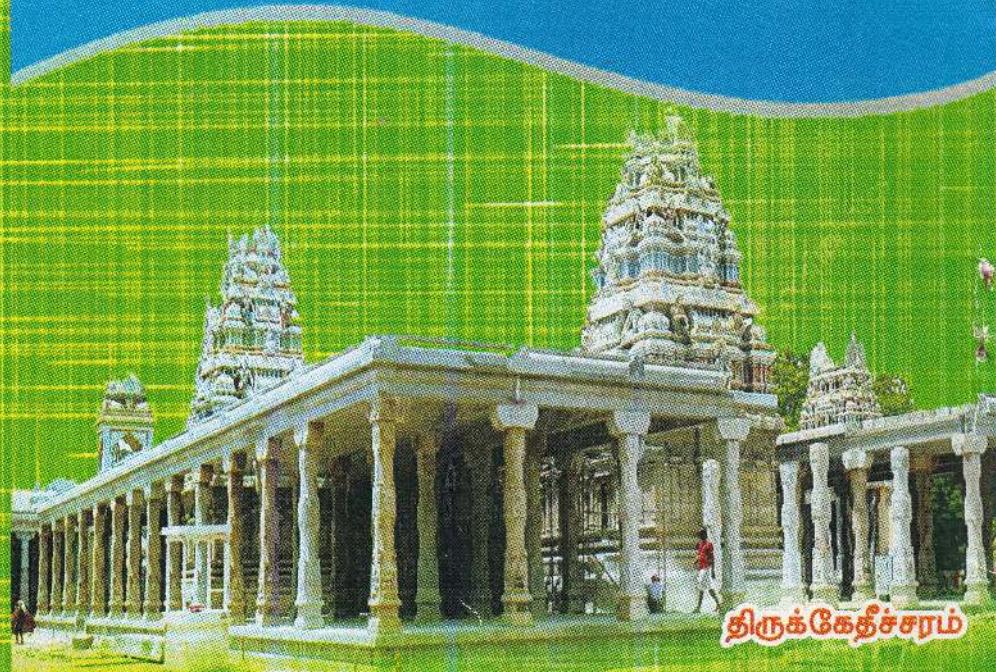
அநிப்பர், பிரதிஅநிப்பர், ஆசீரியர்களுடன் தரம் 12 மணவர்கள்
(2019 கலைப்பிரிவு)

திருக்கேத்சரம்

